

[Stensballe.]

under Hensyn til mit Partis Udtalelser i den af det høje Folketing afgivne Betænkning.

Foss: Den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ingeborg Hansen) brugte Betegnelsen Landbrugslov. Det er muligvis den officielle Betegnelse, men jeg har nu den Opfattelse, at disse Love ikke har noget med Landbruget at gøre. Det falder maaske let at bruge dette Udtryk, da Beløbene skal anvendes til Dækning af Fødemidler, men det er altsaa ingen Landbrugslov.

Med Hensyn til den Bemærkning, den højtærede Minister gjorde om de Konservatives Indflydelse paa, at Provenuet, Overskuddet af Loven, overførtes til Statens Reguleringskonto i Nationalbanken, har min Partifælle i det andet høje Ting allerede gjort opmærksom paa, at det var andre Forudsætninger, der var gældende for os dengang, men det behøver vist heller ikke at skabe nogen Uenighed mellem den højtærede Minister og mig.

Der er i det andet høje Ting ført en indgaaende Debat om Skatteprincipper, det skal jeg ikke indlade mig paa her. Der er i Betænkningen i Folketinget gjort visse Betæneligheder gældende med Hensyn til Restaurationsskattens Virkninger paa Forbruget. Det er jo alt sammen Ting, der vil blive taget op til nærmere Undersøgelse, naar denne Lov skal gennemgaas igen efter Udløbet af det Par Maaneder, den varer.

Vi kan i øvrigt tiltræde Lovforslaget, som det foreligger.

P. N. Petersen (Røjle): Da vi havde Loven om Afgift af Pelsvarer til Behandling her i det høje Landsting, understregede jeg Nødvendigheden af Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter og pegede paa, at der var to Veje at gaa, naar vi vilde tilstræbe dette, enten at forhøje Indtægterne eller at spare paa Udgifterne. Jeg skal ikke gentage de Bemærkninger, jeg fremsatte i denne Forbindelse, men blot pege paa det Forhold, at jeg betragter det foreliggende Lovforslag som et Led i Bestræbelserne for at opretholde denne Balance, saadan som den sidst gav sig Udtryk i Statsregnskabet.

Naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget mindes om, at Indtægten ved denne Lovgivning var tænkt som delvis Dækning for de Udgifter, Landbrugsordningerne nødvendiggjorde, kan dette jo i Virkeligheden kun til en vis Grad siges at være Tilfældet nu under de forhaandenværende usikre

Handelsforhold over for Udlandet, men det er for saa vidt underordnet, som det er nødvendigt at fremskaffe øgede Indtægter for Statshusholdningen.

Jeg har ikke synderligt at indvende mod Lovforslaget. Navnlig gælder dette for Spiritusafgiftens Vedkommende, for selv om jeg maa erklære mig enig med en forhenværende Venstreminister i, at man ikke skal tage det alt for højtideligt, om en eller anden tager sig en Skuddag engang imellem, saa er vi alligevel her inde paa et Omraade, hvor det under vanskelige Forhold kan forsvares at spænde Buen saa haardt, det kan lade sig gøre, uden at den brister. Naar alle Forklaringer bliver trukket fra, bliver dog det tilbage, at Spiritus er en Luksus, og der kan saa udmærket leves et menneskeværdigt Liv uden denne Bacchusdyrkelse.

Der synes jo heller ikke at være Fare for, at Buen brister foreløbig. Det er nærmest uhyggelige Oplysninger, der foreligger fra den højtærede Finansministers Side. Naar Ministeren f. Eks. peger paa, at i Aaret 1938 udgjorde det aarlige Forbrug af inden- og udenlandsk Spiritus 1,7 Mill. l, medens det i 1946 udgjorde 3,6 Mill. l eller mere end det dobbelte, saa er det et Udtryk for en Udvikling, som just ikke kan siges at tale til det danske Folks Fordel. Der rejser sig uvilkaarligt Spørgsmaalet om at spænde Buen endnu haardere. Jeg ser af Folketingsudvalgets Betænkning, at den højtærede Finansminister har lovet at undersøge Spørgsmaalet om Afgiftens Udvidelse til at omfatte lejede Selskabslokaler. Der er for mig ingen Tvivl om, at der paa dette Omraade foregaar et Spiritusforbrug, som det i mangfoldige Tilfælde vil være mindst lige saa betimeligt at beskatte som Forbruget i Restaurationerne. Det er udmærket med en saadan Undersøgelse, men den skulde helst give sig Udslag i et Resultat, og allerbedst vilde det jo være, om dette Forhold kunde rettes nu, inden Lovforslaget bliver endelig vedtaget. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt paa dette sene Tidspunkt at finde en Form, hvorunder dette uheldige Forhold blev rettet.

Hvad Konsum-Isen angaar, har jeg ingen særlige Ønsker paa nærværende Tidspunkt, hvor Aarstiden ikke opfordrer til særlig stort Forbrug af denne Vare.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Gennemførelse i det høje Landsting.

Chr. Nielsen: Medens Forslaget om Pelsskatten dog vidnede om nogen Opfind-